

UNIÓ DE POLICIA I SINDICAT UNITARI

Els sindicats dels Mossos

La Unió de Policia de Catalunya i el Sindicat Unitari dels Mossos d'Esquadra són les dues organitzacions sindicals que s'apleguen dins la Policia Autònoma. Ernest Pedrals —UPC— i Josep M. Bernat —assessor del SUME— parlen del tema poc abans de la legalització de tots dos sindicats.

Josep M. Pasqual

Treballen caps de setmana, festius i nits. Se la juguen.

No és cert, com s'ha dit, que guanyin 115.000 pessetes; en guanyen 100.000 incloses les 20.000 d'un complement d'hores extres. Si es resten, queda el sou real. La jornada laboral està establida per els treballadors en quaranta hores; ells en fan cinquanta i mitja. Són els mossos d'esquadra.

Des del 1984 intenten reduir les hores de servei sense perdre el poder adquisitiu. No es volen quedar amb un sou de guàrdia civil. Volen evitar que baixi el nivell entre els aspirants a mossos, o que els que ja en són es vegin abocats a la duplicitat de feines. «Volem 100.000 pessetes per 40 hores» diu Ernest Pedrals.

I afegeix: «també volem que es reconeguïn les especialitzacions —brigades, telecomunicacions, explosius— amb remuneracions adients, ajustar les vacances al màxim possible a la temporada d'estiu, i formació constant fora d'hores a part del reciclatge en el treball. Però anem desbordats de feina».

Clandestins i tolerats

A primers d'abril de 1984 s'iniciaren els contactes entre els mossos d'esquadra amb inquietud per organitzar col·lectivament la defensa dels seus interessos professionals, laborals i socials. De primer, va néixer la UPC; el 14 de maig celebrava l'Assemblea Constituent. Durant un any van ser els únics.

El SUME es va escindir de l'UPC al cap d'un temps. «Els, els del SUME, es preocupaven molt de la legalització i creien que els aspectes professionals i socials eren una pèrdua de temps. Nosaltres sabíem que la legalització tard o d'hora arribaria i preferíem treballar més en temes de formació, se-

«100.000 pessetes per quaranta hores».

guiment del delictes, transmissió... temes de què s'ocupen els sindicats policials europeus».

La UPC forma part d'Eurofedop (Federació Europea de Personal de Serveis Públics) i del seu Consell Professional de Policia Europeu, que és el màxim òrgan professional de policia en les Comunitats Europees.

El SUME fa cosa d'un any va començar el llarg camí cap a la legalització. Va optar per dues vies. Una, el CEMAC —Centre de Mediació, Arbitratge i Conciliació—. ERNE, el sindicat de l'Ertzantza, havia estat legalitzat pel govern basc a partir del CEMAC.

Finalment, el CEMAC se'n va desentendre. El SUME va entrevistar-se llavors amb el conseller Bassols, que mostrà una actitud favorable a la legalització. I el 3 de febrer d'enguany, el *Diari Oficial* publicava el decret 87/1987 pel qual s'establí dins la Direcció General de Seguretat Ciutadana la creació del Registre Especial d'Organitzacions Sindicals de la Policia Autònoma. El SUME i la UPC

ja han depositat els respectius Estatuts en el Registre i en breu seran legalitzats.

Implantació i mètodes

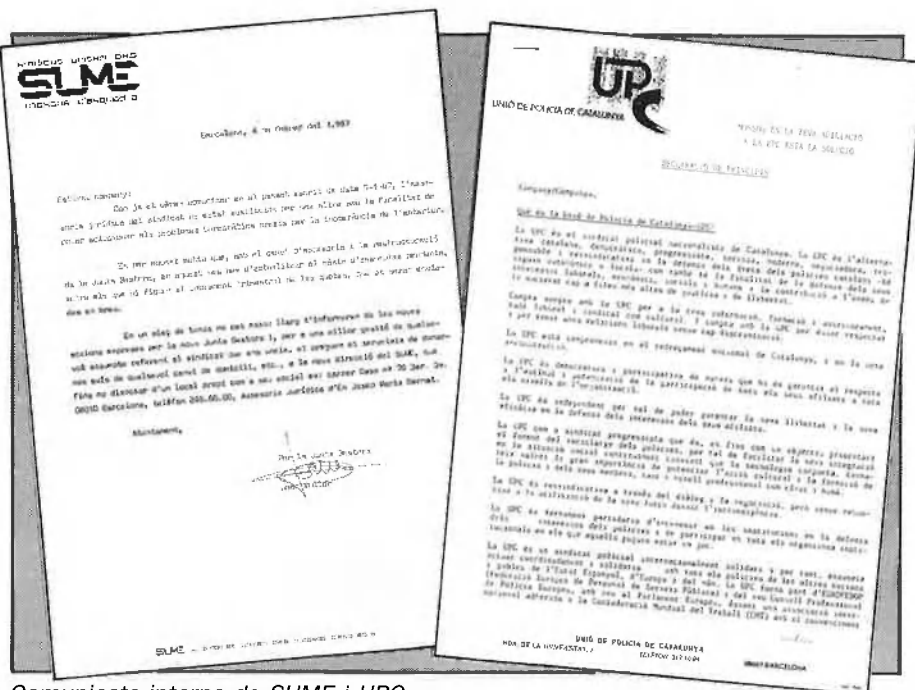
El SUME és un Sindicat únicament i exclusiva del cos de mossos d'esquadra. Compta amb 76 afiliats —un 10 per cent dels mossos—. I es relaciona amb sindicats de les policies locals, bàsicament CCOO i UGT. Fins ara es reconeixia el SUME, però no tenia capacitat jurídica per actuar. Era una situació ambigua.

«En teoria, tenim menys afiliats — diu Josep M. Bernat—. Darrerament hi ha hagut una incorporació important de nous membres, però companys de l'última promoció, malgrat mostrar les seves simpaties pel SUME, van estar-se d'afiliar-se. Davant el que havien vist, tenien por de possibles represàlies i discriminacions».

Mentre la Junta de Seguretat està entretenint el model policial per Catalunya, Manuel Bosch, Rafael Fernández i Millán i Joan Mullor, alguns dels membres de la Junta Gestora del SUME, pensen que s'està perdent l'oportunitat de formar gent preparada i especialitzada en les funcions policials. «Els bons comandaments, demà, tampoc no es podran improvisar».

Entre els 600 mossos, 190 estan afiliats a la UPC. D'ells, 9 a Tarragona, 21 a Lleida i 16 a Girona. Els afiliats són molts; els pencaires, potser, no tants. A la Junta Promotora hi ha Ernest Pedrals i Vicenç Lardies. A part funciona un secretariat nacional, secretariats provincials i diverses comissions. Ofereixen l'estructura a les policies locals, però pensen que cada

Comunicats interns de SUME i UPC.

municipi ha d'organitzar els seus col·lectius.

Per forçar les seves reivindicacions, la UPC defuig el dret a la vaga i trien la via de la denúncia, que pot acabar

en contenció administratiu. «Prestem un servei prioritari que no es pot suprimir». El SUME pensa més en la seva consolidació «en un país com el nostre, amb poca experiència de sindicats policials, sense una mínima infraestructura no es pot passar de fer declaracions de principis».

El «pique» entre els mossos

En l'etapa que Macià Alavedra va ser conseller de governació, els sindicats i ell, pràcticament, no van entrar en contacte. Amb menys temps, la UPC i el SUME coincideixen que l'actual conseller Agustí Bassols ha estat més per ells i els ha rebuts perfectament.

El SUME ha plantejat al conseller Bassols temes com el de la discriminació en les proves d'ascens a caporal. «Resulta curiós, diu Bernat, que ningú del SUME hagi superat les proves. És una actitud força discriminatòria».

Fins ara no estan definits els criteris dels ascensos. Les convocatòries s'han convertit en «caldo de cultiu» «Si no vols que et discriminin, afilia't a la UPC». Això, ho ha sentit algun mossos, mentre caminava pels passadissos de la seu del Passeig de Pujades.

El SUME ha estat tolerat, però la DGSC ha tingut una actitud més favorable a potenciar la UPC. Durant força temps, malgrat haver sol·licitat entrevistes, el SUME no ha estat rebut. I, quan Lluís Renau, el director general, decideix entrevistar-se amb els sindicats, primer cita la UPC. «Quant a l'actuació de la DGSC —segons Josep M. Bernat—, hi ha hagut una política de personal absolutament discrimina-

tòria. Determinats serveis s'han atribuït sense aplicar cap criteri objectiu de mèrits, ni preparació, sinó exclusivament en base al clientelisme i la confiança. Es copien vicis d'anteriors administracions».

Darrerament, la UPC ha respost a les acusacions. Segons Ernest Pedrals, «ells han buscat sempre guerra. Nosaltres fins fa ben poc mai no hem replicat a res; si ho fem, és perquè, tant de callar, sembla que la raó la tingui el SUME».

El conseller Bassols i el seu interlocutor Joan Querol, encarregat de les relacions entre la DGSC i els sindicats, han iniciat una via d'entesa. Les probablement pròximes eleccions sindicals aclariran la força de cadascú.

«A nivell de mossos, no hi ha *pi-que*», afirma Pedrals, «només n'hi ha a nivell dels caps més visibles, aquells que teòricament adopten actituds més rígides». I afegeix: «l'enfrontament no porta enlloc».

«Els grocs» i «els marginats»

Cap afiliat al SUME no ha superat les proves d'ascens a caporal. Sí, els afiliats a la UPC. El SUME, sindicat independent, es planteja mantenir relacions en el futur amb altres sindicats de l'estat: Plataforma Unitària de Policia, SUP, ERNE. La UPC fins fa poc signava els seus fulls UPC-SQC. El Sindicat de Quadres es situa prop de Convergència, i això ha fet que es titllés la UPC d'oficialista.

L'any 1986, la DGSC informava exclusivament a la UPC, i a les notes informatives d'aquest sindicat es parlava d'acords amb la DGSC en els quals el SUME no havia pres part. Segons Josep M. Bernat, «l'actuació de la UPC sempre ha conduït a enfrontaments. Nosaltres no volem entrar en cap batalla, però prèviament han de desaparèixer els atacs per part de la UPC».

El SUME és un conglomerat que agrupa tots aquells que no combreguen amb la UPC. S'hi agrupen simpatitzants de diverses opcions: comunistes, socialistes i nacionalistes d'esquerra. Darrerament ha donat entrada a un petit grup d'antics mossos d'ideologia ultradretana.

Nacionalisme, professionalisme i qüestions laborals són els tres propòsits de la UPC. Al SUME, el preocupa, sobretot, el tercer punt. És l'únic en que es posen d'acord.

Ens persegueix la policia estatal

A diferència dels Cossos i Forces de

Seguretat de l'Estat, a la Policia Autònoma no es coneix cap cas de corrupció. Són pocs mossos, es coneixen tots i, si cal, es vigilen els uns als altres. Ni tan sols es compren les guàrdies.

El mosso té una bona preparació, i es pren el tema de la seguretat des d'una perspectiva progressista. Amb ganes de tirar endavant la policia de Catalunya. Han de trigar molt a produir-se les més mínimes corrupteles. «En el futur podrien produir-se situacions desagradables —segons Josep M. Bernat—, amb aquells que resulten més incontrolables: els 'mortadelos',

Guardar portes no ompli professionalment la policia.

que en la pràctica funcionen al seu aire i cal exercir-ne un control efectiu».

El mosso està plenament acceptat pel ciutadà com a policia. En els pobles, els veïns se'ls acosten i els parlen obertament. Quan dirigeixen el trànsit, els fan cas del bo. Però hi ha manca de continuïtat. A Barcelona costa molt que el ciutadà els vegi. Són uns senyors que passen amb uns cotxes blaus a tota pastilla.

L'obligació de lliurar els detinguts a altres Cossos preocupa els mossos. En tot cas, voldrien tractar amb els jutges. «La policia som nosaltres. Som tan policia judicial com la policia local o de l'estat».

Un mosso ens ha comentat: «Nosaltres estem perseguits per la policia estatal. Ells ens vigilen. En alguns municipis l'alcalde ens ha comentat que, si volen més policies estatals, demana mossos, i té garantida una assistència inusual de guàrdia civil i de policia estatal».

Vigilants de portes

UPC i SUME coincideixen que les policies autonòmiques es troben en una situació de desencís perquè no es veu clar quin és el model policial per Catalunya. A curt termini hi ha pessimis-

me. Els mossos es presenten optimistes a les convocatòries, però després vénen les portes. Hi ha qui a la primera promoció va passar-se dos anys i mig guardant portes: les del Palau, les de les conselleries, les del Parlament. Té petits al·licients, però no omple professionalment la policia.

Segons Pedrals, cal assolir els serveis més agraïts: tot l'ordre públic. «L'Estatut només reserva als cossos i les forces de seguretat de l'estat les funcions extra i supracomunitàries. L'excusa que no hi ha diners és relativa. La classe política catalana desitja que hi hagi

policia autonòmica, però no se'n preocupa».

Per acabar, la preocupació comuna per la multiplicitat de policies i per la proliferació d'empreses privades de seguretat ens assegura que, per sobre les diferències, UPC i SUME encara tenen un llarg camí a recórrer junts, al qual s'afegirà el col·lectiu «Un Pas Endavant», una agrupació professional que inclou afiliats dels dos sindicats policials catalans.

Tant UPC com SUME mostren la seva preocupació davant la possibilitat que d'aquí a sis anys, quan se celebren els Jocs Olímpics, ni la policia autonòmica ni la Generalitat de Catalunya puguin intervenir en matèria de Seguretat. «És francament fatal anar cap a la privatització de la seguretat». I segueix Josep M. Bernat: «És xocant trobar policia privada a l'aeroport de Barajas o a TV3». Més contundent, Pedrals diu que «el policia ha rebut una formació, és funcionari i està sotmès a un reglament, a unes normes i a uns deures. Els altres, juren, els donen un arma i ja està. Tot en mans d'un exercit privat, superior a la policia, no pot ser bo».

I, de moment, el model policial aprovat per unanimitat pel Parlament de Catalunya continua paralitzat. □